

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název práce: Accountability in tertiary education in the Czech Republic

Autorka práce: Bc. Veronika Hrtánková

Autor posudku: Prof. PhDr. Arnošt Veselý, Ph.D.

Typ posudku: posudek vedoucího práce

Studentka si pro svoji diplomovou práci zvolila téma terciárního vzdělávání, které je i v České republice relativně dobře probádané. Přistoupila k němu ovšem velmi inovativně, neboť se rozhodla analyzovat podobu terciárního vzdělávání v ČR z hlediska teorie akontability. Oceňuji také, že práce je napsána v angličtině a je tak přístupná širokému okruhu čtenářů. Práce má tak nespornou přidanou hodnotu.

Práce je srozumitelně a přehledně strukturována. Nejdříve jsou formulovány cíle práce a výzkumné otázky. Následují detailně popsaná a rozebraná teoretická východiska akontability. Název této kapitoly „conceptual framework“ je přitom možná trochu nepřesný, protože jde skutečně o rozbor teorií, ale to je jen drobná připomínka. Následuje část detailně vymezující metodologii, včetně limitů práce a výzkumné etiky.

Práce je převážně teoreticko-empirická, to znamená, že teorie zde mají větší prostor, než bývá obvyklé. Naopak empirická část se opírá „jen“ o dokumenty a sedm uskutečněných rozhovorů. Zde je ovšem třeba podotknout, že autorka čerpala hodně také ze své pětíměsíční stáže na MŠMT, která ji pomohla této oblasti důkladně porozumět. Následuje část popisující systém terciárního vzdělávání v ČR, která slouží jako předpolí pro následující kapitolu, ve které jsou již podrobně analyzovány vztahy akontability. Práce je zakončena diskusí výsledků a závěry.

Práce je silná především v teoretických aspektech. Poskytuje opravdu důkladný rozbor akontability a aplikace tohoto konceptu na oblast terciárního vzdělávání. Empirická část je zpracována konzistentně a odpovědně, nicméně někdy by bylo vhodné jít v analýze do trochu větší hloubky. Například by bylo zajímavé a užitečné rozebrat, co přesně si pod pojmem „akontabilita“ jednotliví respondenti představují. Je zřejmé, že aspoň v úvodu musela autorka volit nějaký opis tohoto konceptu, který pro respondenty musel být zpočátku nesrozumitelný. Je zřejmé, že autorka se v rozhovorech zaměřila na „objektivní“ stránku akontability (tedy

snahu pochopit, kdo se komu zodpovídá a v čem). Neméně zajímavé by ovšem bylo vědět, jak jednotliví aktéři chápou svoji zodpovědnost a jaké pojmy a koncepty pro její popis používají.

Práce má jasné závěry, z nichž většina se zdá být přesvědčivě doložena. V některých případech by ale bylo na místě, podle mého názoru, více opatrnosti v zobecnění. Například na straně 73 se tvrdí, že pro akontabilitu v terciárním systému v ČR je charakteristická „prakticky nulová míra osobní zodpovědnosti“. Takové tvrzení, podle mého názoru, není jednoduše zobecnitelné.

Výše uvedené připomínky jsou ovšem spíše marginální a nekazí dojem z velmi dobře napsané práce. Lze říci, že celkově je práce zpracována velmi pečlivě. V práci je využito velké množství odborných pramenů a dalších zdrojů. Studentka na práci usilovně a systematicky pracovala celý rok. Pravidelně konzultovala pracovní verze práce a připomínky se vždy snažila zapracovat. Práce je pečlivě zeditována. Je napsána srozumitelnou a dobrou angličtinou.

**Z výše uvedených důvodů doporučuji práci přijmout k obhajobě a hodnotit ji
zámkou výborně.**

Otázky k obhajobě:

1. Jaké zjištění považujete z hlediska teorie akontability za nejvíce překvapivé?
Lze teorii akontability M. Bovense aplikovat na situaci v terciárním vzdělávání v ČR zcela, anebo byste navrhla nějaké dílčí úpravy či doplnění teorie? Pokud ano, v jakém směru a proč?
2. S jakým pojmem pro akontabilitu jste operovala v rozhovorech? Byl pro respondenty tento pojem srozumitelný, nebo jste ho musela blíže vysvětlovat?

Datum: 29.5. 2017

Podpis: